

derbladet. Hann áttalar danskar bókhandlunar, sum í bókmaðnum hava Hitler's bók »Min Kamp« útstillaða í ústillingarvindeygnum. Hon kann jú ikki »henregnes til dansk Skønlitteratur«.

»Har danske Boghandlere i det hele taget nogen Interesse af at gøre Propaganda for den tyske Diktator? Man skulde ikke synes det. Sidste Gang Hitler førte sin Kamp, var det mod det værgeløse Østrig, og næste Gang gælder det muligvis Sønderjylland.

I Tyskland brændte Hitler og hans Drabanter den tyske Literatur, og hvis han nogensinde faar Indflydelse over dansk Literatur, bliver der næppe nogen danske Boger at holde Bogmaaned for.

Hvat hava vit í væntan? er ein óloyst gáta. — Eingin kann í dag siga, hvat í morgin kann henda; men eitt kunna vit óll við vissu siga: óll lond rusta til krígg. Verðin er nú á somu stöðu sum í 1914. Hvor víldu tá í apríl mánað trúð tí, sum skuldi henda tað sama summarið? Og hvor kann siga, hvat ið hendir í hesum ári, sum vit nú eru í? Latum okkum biðja og ynskja, at djevlarnir ikki skulu sleppa leysir; tí ringir vóru teir í 1914—18; men teir vóru sum smálomb ímóti teim, sum næstu ferð fara at rása á jorðini, í luftini, á sjónum og undir havinum. Tað sigst fyrri vist, at bumbur liggja fullar av tyfus- og pestbasillum og øllum øðrum djevulskap, sum skal tveitast niður yvir figgindan, ikki bert við frontin, men yvir býirnar serliga yvir vatubrunnar og áir, sum fólk má drekka úr.

Í radio frættist nú um dagirnar, at Mussolini og Chamberlain eru lidnir við tingingar teirra millum, og at teir eru samdir. Tað sigst eisini, at Fransurin er glaður yvir hesa semju millum Ongland og Italia.

Fríður kann soleiðis kanska væntast fyrbils. Bára tað so ikki er ein av teim smáu glottunum, ið vanir eru at vera, áður enn ódnin brestur á.

Mussolini er troystur nú og ynskir eina hvíld, meðan Hitler leiskir sít talv. Teir skiftast um aðruhvørja ferð: annar hvíllir seg og heldur Ongland og Frakland í skáki við blíðum orðum og góðum lyftum, meðan hin leggur undir seg.

Franco er brátt liðugur í Spanien.

Hitler er liðugur í Eysturriki; men er ikki tilfríðs enn.

Mussolini er komin í peningatrot og hálsfevnir tí Chamberlain fyrri at fáa lán frá Onglandi.

Fyri nøkrum dögum síðani rósaði Mussolini sær og sínum kríggsmönnum, sum nú høvdu yvirvunnið tveir figgindar. So skuldu teir brátt eisini yvirvinna tann triðja.

Teir tveir vita vit; men hvor er tann triði?

Ja, hvor verður tann næsti?
J. H. Danbjørg.

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor: Stiftet 1906. Afdeling:
THORSHAVN TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

SILDEGARN

Et stort Parti nye barkedede Sildegarn
selges billigt.

A/S Balslev & Co.

Tlf. 20, 193, 237.

Aftaná ímóti tveimum árum at hava barst sum hetjur fyrri frælsi og menniskjarætti mega nú stjórnamenninir í Spania lúta fyrri yvirmaktini: Italia og Týsklandi, tveimum stórmaktum.

Svíkið av verðaldar demokratinum, sum ræðslusligið kreypp sær undan at koma tí spanska fólkunum til hjálpar, má nú eitt fólk, sum eigur rætt at stjórna sær sjálvum og skapa sær sína egnu lagnu, við heiskleika og vónloysi og hati ímóti teim svikafullu vinunum ganga deyðanum og tiningini á mót.

Neyðar, neyðar spanska fólk. Okkara samkenslu veita vit tær. Okkara tár víga vit tær. Og er tað vón okkara, at úr tínum martýrablóði vil upp afturspirá frælsi, javnaður og bróðurskapur og ein eydnatíð fyrri hitt ólukkuliga Spania.

Lerida er fallin. Francomenn «marsjera» móti Barcelona, ið nú veit sær undirgonguna vissa.

— — —
Skiðt vera Frakland og England, ið sviku, fyrri somu lagnu. Ræðuligt — men tað er svikaralón.

Hitlers plánur um oljuekeldurnar í Rumeniu fóru fyrri skeytið - tibetur.

Eisini katolikkarnir fara at vara seg fyrri Hitler.

Nú frættist í radio, at Litvinof hevur gjørt tað roysni at fáa Rumeniu at hólsa um aftur. Annars var tað talan um sáttmála millum Rumeniu og Týskland. Í Rumeniu er ein gamal katolikkaprestur — ella »patriarkur« — I. ministari. Hvor skuldu trúð, at hann kundi fáa seg til at ganga í felag við bolsunum í Ruslandi? Men bróðurskapur geldur ikki í korti, og religion geldur ikki í politikki. Rumenarar sóu, hvat lagnu, ið Eysturriki fekk, og hvat ið Tjekoslovakia hevur í væntan, »hoyr um ein annan, og hygg um teg sjálfan«, sigur orðatakið, og hetta halda Rumenarar vera hyggjuráð. Av tveimum illum velja teir heldur Stalin enn Hitler.

Allir plákir Hitler's ganga ikki út, og tað er gott eisini, tí hann er slákin sum ber ólukkan.
4/4 1938.

J. H. Danbjørg.

er so, at einki arbeiði kann fáast. Vit vóru og eru fult út greiðir yvir, at arbeiði er hitt einasta holla og líkamliga og sálarliga sunna grundarlagið fyrri lívinum og veranini her á foldum. Samsvarendi hesa stöðu var tað ein sjálfvlygja at javnaðarmenn royndu at fáa fyrbilsstudingin til fiskimenninar til ein fastan árligan arbeiðsloysisstuding at rindast manni móti egnum arbeiði, tá ið hann er raskur og hevur høvi til at fáa arbeiði í jorð ella kanska eitt hvort annað gagnsligt arbeiði. Ein tilik skipan vildi givið tí fátaeka manninum tvífalt: — peningastuðul og grøði! Hvat vil t. d. grøði, epli og korn ikki siga í hesi tíð, tá ið tað kann bresta á hvørja løtu.

Men teir hugsjónarleysu gomlu oddamenninir innanfyri sambandið skundaðu sær at spekulera í fólsins veika lyndi, og rópaðu teir: Hygg javnaðarmenn! teir vilja tvinga tykkum fiskimenn til at arbeiða fyrri studningin, ið tit annars nú fáa ókeypis!

— Og trúgv »Dimmalætting« broytir hesa demagogisku agitasjón. Sjálvandi fall tað ikki sambandsoddamennunum og »Dimmu« inn at lýsa frá, at landið lá soleiðis, at fiskimannastudningurin bert var ein fyrbilsstudingur, sum var komin sum ein fylgja av, at danskir fiskimenn flugu ein tilíkan studning vegna ringa veiðu tey tvey seinastu árin. Studningurin vildi falla burtur, so brátt sum danskir fiskimenn komu aftur til vanligan fiskiskap, — og tá víldu Føroyingar eisini missa teirra studning!

Vitandi at so var, var tað, at javnaðarmenn skutu uppá eina skipan, ið kundi gera studningin til ein fastan árligan studning.

Harður orðadráttur var um hetta mál. Hann endaði við, at flestir tingmenn — harimillum nógvir sambandsmenn — góvu javnaðarmönnum viðhald og greiddu atkvøðu fyrri hesum uppskoti:

a) Lagtinget indgæer til Regeringen med Andragende om, at Lov Nr. 70 — 1937 om Ydelse af midlertidig Hjælp til vanskeligt stillede Fiskere fornyes for Finansåret 1938/39, saaledes at der til vanskeligt stillede Fiskere paa Færøerne ydes et Beløb af 200.000 Kr.

b) med Tilføjeelse af, at direkte Tilskud til Fiskere saa vidt muligt skal betinges af, at vedkommende har udført Opdyrkningsarbejde for egen Regning, dog saaledes, at Fiskere, der kan paavise, at de ikke har kunnet faa Opdyrkningsjord at arbejde i, ikke maa afskæres fra Tilskud. Landbrugsraadet kan sammen med Landbrugsudvalgene føre Kontrol med Opdyrkningsarbejderne.

Sum sæst, er eingin avskorin. Er maður sjúkur, ella hevur hann ikki havt høvi til at velja, hevur hann eins góðan rætt og

hann ið hevur havt jorð sjálvur ella frá øðrum at velja í.

Men »Dimma« smæist kortini ikki við at spekulera í einari demagogiskari og ómoralskari láglyndis agitasjón móti hesari av javnaðarmönnum ávístu leið til hjálp til sjálvhjálp.

Men vit ivast ikki í, at henda agitasjón vil raka hana og hennara flokk harðari enn droymt er um, og kann hon við hesi rongu agitasjón enn og minni káva burtur, at »Dimm« í greinum sínum um eina mögulega samgongu millum hinar donsku og føroysku arbeiðarafjoldirnar týðilgari enn ætlað sýndi arbeiðarunum, at hon nervasjúk stóð við lið arbeiðsgevarans ímóti arbeiðarunum.

Hetta duga tær føroysku organisatiónirnar at síggja og minnast.

Viðmerkingar.

Dagblaðið

royrnir nú at káva út yvir sín illvilja og illavorðna álop á Føroya Kol, sum tað rópaði varsko ímóti. Særliga kraftugt varskógvaði tað hin útlenska kapitalin, sum tað næstan í beinum orðum segði um, at hann hevði einki at gera her á landi.

Vit funnst at og undraðust á hesa stöðu »Dagblaðsins« — vinnuflokksins, sum dag eftir dag hava rópað og lovfírað tí privata kapitalinum sum tí einasta sælugerandi.

»Dagblaðið« kastar nú í síni kávan út yvir sít álup okkum fyrri, at vit ikki uppfærtóku, at tað ynskti Føroya Kol held og góðan byr.

Hetta ynski í samburði við »Dagblaðsins« grein í síni heild komst okkum sum hitt turra, »kyniska« háð ímóti felaginum og var ikki vert at taka upp aftur.

Tað er láturligt so hjálpaðlest blaðið er í síni kávan útyvir. Tað veit sær eingi ráð ulla at seta okkum upp sum verjara av útlenskum kapitalism!

Vit skulu loyva okkum at siga »Dagblaðnum«, at okkum er tað eingin munur á, um kapitalisturin er enskur, týskur, ella danskur — hansara arbeiðsháttur er tann sami.

Asannandi hetta vóru javnaðarmenn á odda at seta uppskot fram í seinastu lótingssetu um at geva lótinginum rætt og ræði til at javna og kleppa hin útlenska kapitalin — men tað var vinnuflokkurin ímóti.

Føroya Kol hevur tikið sær uppá eina stóra og fyrri Føroyar týðningarmikla uppgávu at loysa.

Vit ynskja av sonnum, at tað ikki má eydnast hvørki »Dagblaðnum« ella øðrum »socialum« kyknium at spennna bein fyrri felagsins umskrivaðu planum um kolavirki í stórum stíli, leivirki, bunkastasjon, fletfabrikk, eggjahlvtafabrikk o. s. fr.

Vit vóna tað, tí tilfí virki geva arbeiði og tað er einans arbeiði, ið kann bjarga okkum.